

[Holger Eriksen.]

Disse ændringer har fremkaldt en storm af harme i ordenspolitiet. For den, der ikke er inde i politiets arbejde, er det vel meget svært at afgøre, hvorledes forholdet skal være mellem de forskellige politiformer. Forholdet er vel det, at der inden for kriminalpolitiet er folk, der udfører særlig kvalificeret arbejde, medens der er andre inden for kriminalpolitiet, der beskæftiger sig med rutinearbejde, der ikke stiller særlige krav.

Men det samme gør sig til en vis grad gældende inden for ordenspolitiet, hvor man også har hverv, der stiller krav om specielle evner og uddannelse. Det er derfor meget svært at finde frem til noget, der kan skaffe almindelig tilfredshed. Det kan måske også siges på den måde, at det er vanskeligt at undgå at komme til at gøre uret mod enkelte personer.

Udgået er en bestemmelse om, at finansministeren i særlige tilfælde kunne fastsætte højere lønninger, end loven hjemler. Den er aldrig blevet benyttet, og den skønnes derfor overflødig.

Overgangsreglerne til den ny pensionsordning er blevet mildnet noget. Efter forslaget kunne en person, der ved lovens ikrafttræden kunne søge pension efter de gamle regler — det vil altså sige hovedsagelig dem, der var fyldt 65 år — indtil et år derefter selv bestemme, om han ville pensioneres efter de gamle eller efter de nye regler. Det er nu ændret til også at gælde de tjenestemænd, der inden et år efter lovens ikrafttræden vil kunne opnå afsked med pension; det vil som regel dreje sig om de 64-årige, men det kan naturligvis også gælde for de 59-årige i de tilfælde, hvor pensionsalderen er 60 år. Det ville have været tiltalende, hvis man kunne være gået lidt længere ned, men det lod sig desværre ikke gøre, uden at det ville få alt for store konsekvenser.

Der er ændret lidt ved indplaceringsreglerne, således at en tjenestemand, der ikke ved lovens ikrafttræden er fyldt 30 år, fra det øjeblik 30 års alderen er opnået, vil blive indplaceret efter samme regler som dem, der var fyldt 30 år ved lovens ikrafttræden. Ligeledes er det fastslået, at tjenestemænd, der efter indplaceringsreglerne ville komme bagefter andre

tjenestemænd ved tilsvarende udnævnelser, nu vil komme op på et højere løntrin.

Man har blødgjort bestemmelsen om, hvem der kan ansættes som sekretærer og derefter rykke op i den såkaldte akademiske lønningsklasse. Det har medført en højere placering af nogle statsautoriserede revisorer. I øvrigt er der sket en oprykning af socialrådgivere og af psykologer, fordi man har måttet erkende, at de var blevet placeret forkert.

Ellers vedrører ændringsforslagene hovedsagelig enkeltstillinger.

For forsvarrets vedkommende har det vist sig, at man vel havde brug for de 293 nye stillinger, der var stillet forslag om, men på den anden side ville der komme til at stå en hel del stillinger som fenriker ledige, simpelt hen fordi man ikke havde mandskab til at besætte dem med; det drejede sig om 100 stillinger. Derfor er der nu stillet ændringsforslag om, at antallet af normerede fenrikstillinger nedskæres med 100.

Endelig kan jeg meddele, at den højtærede kirkeminister har frafaldet forslaget om ansættelse af stiftskapellaner.

Jeg kan i øvrigt på hele udvalgets vegne anbefale samtlige ændringsforslag til vedtagelse.

Alfred Jensen: Jeg vil udtrykke min anerkendelse af det store arbejde, udvalget har præsteret i den periode, der er gået siden lovforslagernes første behandling, og jeg vil også udtrykke min anerkendelse og taknemlighed, fordi der i betænkningen er optrykt forskellige bilag, der jo giver en forklaring på ændringsforslagene.

Når det er sagt, vil jeg imidlertid tilføje, at det er meget vanskeligt for jævne medlemmer af folketinget at sætte sig ind i hele det materiale, der her forefindes, og det må vel også være vanskeligt for tjenestemændene. De havde ikke alt for god tid til at overskue og tage stilling til de forslag, der kom fra kommissionen. Det forekommer mig, at de har endnu mindre mulighed for at sætte sig ind i det, der er fremkommet efter udvalgsbehandlingen, og det er jo ikke helt ligegyldigt, om tjenestemændene og deres organisationer får en mulighed for at vurdere virkningen